

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200995
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7818200995.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanej 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. B., toho času D. XXX, XXX XX E. B., F. C. a žalovanému 2. G. F. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. A. XX, v konaní o zaplatenie 4.129,71 EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/22/2018 - 161 zo dňa 7. septembra 2023 takto

rozhodol:

Konanie voči žalovanej v 1. rade **z a s t a v u j e**.

V prevyšujúcej časti **z r u š u j e** rozsudok a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie 1.807,31 EUR zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Pôvodnou žalobou v konaní vedenom pod sp.zn. 4C/184/2014 sa žalobca domáhal od žalovaného 1. D. B., nar. XX.XX.XXXX, I. X, C., žalovanej 2. A. B., nar. XX.XX.XXXX Obec C. B., toho času D. XXX, XXX XX E. B., F. C. a žalovaného 3. G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. A. XX zaplatenia 4.129,7 EUR spolu s úrokom z omeškania zo splátok splatných za obdobie od 11.06.2010 do 24.02.2013 vo výške 420,20 EUR a s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.129,71 EUR od 25.02.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.08.2003 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanými 1/ a 2/ Zmluvu o splátkovom úvere č. 511320698, prostredníctvom ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver na účel kúpy domu vo výške 250 000 Sk (8.298,48 EUR), ktorý sa zaviazali splatiť v mesačných splátkach vo výške 3.190 Sk (105,89 EUR) splatných vždy k 10. dňu v mesiaci. Predmetná pohľadávka bola zabezpečená Dohodou o ručení zo dňa 15.08.2003, v ktorej sa žalovaný 3/ zaviazal uspokojiť pohľadávky veriteľa, ktoré vzniknú zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0511320698 a to v prípade, že ich dlžníci neuhradia riadne a včas. Ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu predmetná pohľadávka predstavovala sumu 6.767,67 EUR, ktorá pozostávala z istiny 5.628,01 EUR, riadneho úroku vo výške 671,44 EUR, úroku z omeškania vo výške 438,32 EUR a ostatného príslušenstva vo výške 29,90 EUR. Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 10.06.2010 do 10.08.2013 v počte 39 a celkovej výške 4.129,71 EUR. Splátky pôvodne splatné od 10.03.2013 do 10.08.2013 sa stali splatnými dňa 24.02.2013 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalobca si v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 24.02.2013 si žalobca uplatnil úrok z omeškania od toho dňa.

3. V priebehu konania bolo súdom zistené, že žalovaný 1/ zomrel a z unesenia Okresného súdu Rožňava o dedičstve č.k. 7D/105/2016-35 zo dňa 18.05.2017 súd zistil, že konanie o dedičstve po poručiteľovi D. B. bolo zastavené a majetok nepatrnej hodnoty vydaný žalovanej A. B.. Súd uznesením sp.zn. 4C/184/2014-108 zo dňa 12.12.2017 konanie voči D. B. zastavil. Súd vylúčil konanie voči žalovanej 2/ a žalovanému 3/ na samostatné konanie pod sp.zn. 4C/22/2018, v ktorom už žalovaná A. B. vystupuje ako žalovaná 1/ a žalovaný G. F. ako žalovaný 2/.

4. V priebehu konania žalovaná 1/ oznámila, že dňa 23.06.2017 bolo Krajským súdom v Prahe zahájené insolvenčné konanie na jej majetok a následne bolo vydané Uznesenie KS Praha zo dňa 13.07.2017 o tom, že povoľuje riešenie úpadku dlžníčky A. B. oddĺžením plnením splátkového kalendára. Žalobca si následne uplatnil pohľadávku v konkurznom konaní vo výške 264 203,88 Kč (10 418,54 EUR), ktorú správca uznal v celom rozsahu. Súd prvej inštancie oznámil žalobcovi, že konanie voči žalovanej 1/ je zo zákona prerušené. Krajský súd v Prahe uznesením KSPH 72 INS XXXX/XXXX - B. - 35 zo dňa 16.12.2022 svojim V. výrokom oslobodil A. B. od platenia pohľadávok zahrnutých do oddĺženia v rozsahu, v ktorom neboli doposiaľ uspokojené, pohľadávok, ku ktorým sa v konkurznom konaní neprihliadalo a pohľadávok veriteľov, ktorí pohľadávky do konkurzného konania neprihlásili hoci tak urobiť mali, pričom oslobodenie sa vzťahuje aj na ručiteľov a iné osoby, ktoré mali voči dlžníkovi pre tieto pohľadávky právo postihu. S poukazom na toto uznesenie a posúdiac vec podľa čl. 3 ods. 1, čl. 7 ods. 1, čl. 18, čl. 19, čl. 20, čl. 32, čl. 84, čl. 2 bodu 4, a Prílohy A Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2015/848 o insolvenčnom konaní (ďalej aj len „Nariadenie č. 2015/848“), § 104a ods. 1 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a spôsoboch jeho řešení súd konštatoval, že žalovaná 1/ bola oslobodená od platenia pohľadávok zahrnutých do oddĺženia v rozsahu, v ktorom neboli doposiaľ uhradené, pričom oslobodenie sa vzťahuje aj na ručiteľov - teda žalovaného 2/, preto súd žalobu zamietol. Žalobca v časti 1.807,31 EUR vzal žalobu späť v dôsledku čoho súd s poukazom na ustanovenie § 144 a § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“) v tejto časti konanie zastavil. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1,2 v spojení s § 257 CSP, pričom odôvodnil, že úspešnou stranou v konaní bola strana žalovaných, avšak úspech žalovaných vyplynul jedine z dôvodov vedenia konkurzného konania voči žalovanej 1/ v Českej republike, preto súd považoval za neprimerane tvrdé požadovať od žalobcu náhradu trov konania.

5. Rozsudok vo výroku II a III napadol odvolaním žalobca uplatňujúc odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP. Nestotožnil sa s právnym posúdením súdu prvej inštancie, nakoľko podľa jeho názoru mal súd ex offa ako dôsledok vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej 1/ konanie zastaviť len voči nej a voči žalovanému 2/ ako ručiteľovi malo konanie pokračovať, nakoľko vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej 1/ nemá vo vzťahu k žalovanému 2/ s ohľadom na vymáhateľnosť pohľadávky žiaden právny význam. Podľa čl. 18 Nariadenia č. 2015/848 účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konania alebo prebiehajúce rozhodcovské konania, ktoré sa týkajú majetku alebo práv, ktoré tvoria súčasť konkurznej podstaty dlžníka, sa riadia výlučne právom členského štátu, v ktorom toto súdne konanie prebieha, alebo v ktorom má rozhodcovský súd svoje sídlo. Odvolateľ poukázal na § 166e ods. 3 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého pohľadávka, ktorá sa v dôsledku oddĺženia stala voči dlžníkovi nevymáhateľná, je aj naďalej vymáhateľná voči ručiteľovi alebo inej osobe, ktorá pohľadávku voči dlžníkovi zabezpečuje. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nevymáhateľnosť pohľadávky voči žalovanej 1/ neznamena nevymáhateľnosť voči žalovanému 2/, čo vyplýva aj zo samotnej podstaty ručenia ako zabezpečovacieho záväzku. Vo svojom odvolaní napáda aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, pretože sa súd prvej inštancie nevenoval tomu, že nárok žalobcu uplatňovaný v tomto konaní je možné uplatniť len prihláškou pohľadávky v konkurze a aké následky má vyhlásenie konkurzu na toto prebiehajúce konanie, ani z akého dôvodu by sa nevymáhateľnosť pohľadávky voči žalovanej 1/ mala vzťahovať aj na žalovaného 2/. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a konanie voči žalovanej 1/ zastavil a priznal žalobcovi voči žalovanému 2/ nárok na zaplatenie istiny vo výške 1.322,40 €, neuhradený úrok z omeškania vo výške 3.249,49 € a úrok z omeškania 8,45% ročne zo sumy od 1.322,40 € od 21.12.2022 do zaplatenia a trovy konania resp. aby ho zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaní sa k odvolaniu nevyjadrili a v odvolacom konaní ostali nečinní.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho

pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP) dospejúc k záveru, že nie sú dané dôvody na potvrdenie (§ 387 CSP) ani na zmenu (§ 388 CSP) rozsudku, preto rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolací súd konštatuje, že odvolaním nebol napadnutý prvý výrok napadnutého rozsudku, ktorým bolo konanie zastavené v časti o zaplatenie 1807,31 EUR. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania.

9. Odvolateľ v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, t. j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie práva procesné, ktoré jej zákon priznáva. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. K odňatiu možnosti konať pred súdom dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, ktoré nespĺňa požiadavky vymedzené § 220 ods. 2 a 3 CSP.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, obsahu spisu a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu odvolacích námietok žalobcu dospel k záveru o dôvodnosti podaného odvolania. Odvolacie dôvody boli v posudzovanom prípade naplnené. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov však dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj nesprávne závery o právach a povinnostiach sporových strán, ktoré sú v skutkových okolnostiach prípadu predčasné.

13. Svojimi odvolacími námietkami urobil odvolateľ predmetom odvolacieho prieskumu správnosť záveru súdu prvej inštancie o dôsledkoch nevymáhateľnosti pohľadávky voči žalovanej 1/ na vymáhateľnosť voči ručiteľovi žalovanému 2/. Takýto záver súd prijal na podklade uznesenia Krajského súdu v Prahe KSPH 72 INS XXXX/XXXX - B. - 35 zo dňa 16.12.2022, ktorým súd vzal na vedomie splnenie oddĺženia, zbavil insolvenčného správcu funkcie a oslobodil žalovanú 1/ od platenia pohľadávok.

14. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nemôže stotožniť a tento považuje za nesprávny a predčasný.

15. Vzhľadom na to, že insolvenčné konanie bolo vedené v Českej republike a bola daná medzinárodná príslušnosť súdu Českej republiky podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia č. 2015/848, Krajský súd v Prahe postupoval v súlade s čl. 7, podľa ktorého ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, insolvenčné konania a ich účinky sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto konanie začalo (ďalej len „štát, v ktorom sa začalo konanie“).

16. Podľa čl. 18 nariadenia účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konania alebo prebiehajúce rozhodcovské konania, ktoré sa týkajú majetku alebo práv, ktoré tvoria súčasť konkurznej podstaty dlžníka, sa riadia výlučne právom členského štátu, v ktorom toto súdne konanie prebieha, alebo v ktorom má rozhodcovský súd svoje sídlo. Z uvedeného vyplýva, že na predmetné konanie bolo potrebné aplikovať zákon č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“).

17. Podľa § 167e zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

18. Súd prvej inštancie mal konanie voči žalovanej 1/ zastaviť, vzhľadom na to, že tak neurobil odvolací súd výrokom I zastavil konanie voči žalovanej 1/ s poukazom na § 167e zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nakoľko v tomto konaní sa uplatňuje pohľadávka, ktorá bola prihlásená do konkurzu.

19. Čo sa týka námietky odvolateľa týkajúcej sa účinkov nevymáhateľnosti pohľadávky voči žalovanej 1/ na vymáhateľnosť voči ručiteľovi - žalovanému 2/ odvolací súd uvádza, že ručenie je osobitný zabezpečovací prostriedok, prostredníctvom ktorého sa zabezpečuje primárny záväzkový vzťah medzi dlžníkom a veriteľom, ktorý je charakteristický akcesorickou a subsidiárnou povahou. Akcesorita sa v prípade ručenia prejavuje tým, že tento záväzok je záväzkom vedľajším a riadi sa obsahom hlavného (primárneho) záväzku, ktorému je podriadený, pričom so zánikom hlavného záväzku zaniká aj ručiteľský záväzok. Subsidiárna povaha v prípade ručenia znamená, že veriteľ sa môže obrátiť na ručiteľa a požadovať od neho uspokojenie pohľadávky dlžníka až následne, ak hlavný dlžník (principalis debitor) nespĺní svoj dlh.

20. Je pravdou, že zánikom hlavného záväzku zaniká aj vedľajší akcesorický záväzok, čo je prejavom princípu akcesority, avšak nevymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi dôsledkom oddĺženia nemožno stotožňovať so zánikom záväzku tak, ako to posúdil súd prvej inštancie. Nevymáhateľné pohľadávky môže dlžník splniť, ale veriteľ ich nemôže voči dlžníkovi vymáhať. Dôsledkom oddĺženia je nevymáhateľnosť pohľadávky len voči dlžníkovi a nevzťahuje sa na osobu ručiteľa. Aj keď je pohľadávka nevymáhateľná, veriteľ si ju môže vymáhať voči ručiteľovi alebo inej osobe, ktorá pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi zabezpečuje (napr. proti záložnému dlžníkovi), a to v celom rozsahu. Prijatie názoru o nevymáhateľnosti pohľadávky automaticky aj voči ručiteľovi by popieralo podstatu ručenia ako zabezpečovacieho inštitútu ako aj jeho základné funkcie, najmä funkciu zabezpečovaciu a uhradzovaciu. Zabezpečovacou funkciou ručenia narastá právna istota veriteľa, že jeho nárok bude uspokojený včas a riadne, prostredníctvom tretej osoby (ručiteľa), odlišnej od dlžníka, pre prípad, že by dlžník nespĺnil dlh sám, pričom uhradzovacia funkcia zakladá postulát reálnej vymožitelnosti veriteľovej pohľadávky, a to tým, že zakladá povinnosť ručiteľa splniť dlh, ak ho nespĺní dlžník.

21. Dôsledok konkurzu na majetok dlžníka je vyjadrený aj v zákonom ustanovení § 166e ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého pohľadávka, ktorá sa v dôsledku oddĺženia stala voči dlžníkovi nevymáhateľná, je aj naďalej vymáhateľná voči ručiteľovi alebo inej osobe, ktorá pohľadávku voči dlžníkovi zabezpečuje.

22. Súd prvej inštancie zamietavý výrok rozsudku odôvodnil v bode 38 stručne poukázaním na uznesenie Krajského súdu v Prahe, v zmysle ktorého bola žalovaná 1/ oslobodená od platenia pohľadávok, pričom sa obmedzil len na konštatovanie, že sa oslobodenie vzťahuje aj na ručiteľa bez akéhokoľvek vysvetlenia z akého dôvodu by mal byť oslobodený od platenia pohľadávok aj ručiteľ v rozpore s ust. § 220 CSP.

23. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že súdy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko). Rovnako, podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho

rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08) (Uznesenie NS SR sp.zn. 9Cdo/68/2022 zo dňa 30.03.2023). Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil, z akého dôvodu žalobu zamietol.

24. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a dôvody, odvolací súd napadnutý rozsudok v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že žalobca čiastočne späťvzal žalobu prvýkrát v podaní, ktoré bolo doručené súdu dňa 11.4.2019 v rozsahu 1000 EUR a druhýkrát v podaní, ktoré bolo doručené súdu dňa 6.9.2023 v rozsahu 1807,31 EUR. Na základe vyššie uvedeného mal súd prvej inštancie postupovať v súlade s ustanoveniami § 144 a nasl. CSP.

26. Po vrátení veci, súd prvej inštancie viazaný názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejedná a rozhodne, pričom sa bude zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku ako aj jeho výškou s ohľadom na vymoženie časti pohľadávky v konkurznom konaní. Súd prvej inštancie sa v súlade so zákonnými ustanoveniami vyporiada aj s čiastočným späťvzatím žaloby podaním zo dňa 11.4.2019. Súd dôkladne posúdi všetky relevantné skutočnosti potrebné pre zistenie dôvodnosti uplatneného nároku, zabezpečí si pre svoje závery dostatočný skutkový podklad procesne predpokladaným spôsobom tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv sporových strán, vysporiada sa s listinnými dôkazmi aj ďalšími dôkazmi vykonanými vo veci procesne predpísaným spôsobom, umožni stranám uplatniť prípadné ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po posúdení podľa relevantného hmotného práva rozhodnutie následne odôvodní tak, aby sa dôsledne, presvedčivo a logicky vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán, s námietkami uvedenými v odvolaní a zároveň aby odôvodnenie nielen formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP, ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia.

27. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).